

saadanne Underhaandsaftaler. Om han gør det nu, ved jeg ikke; maaske er han bleven klog af Skade. Han har før været ude paa de Veje. Vi huske, hvorledes han snubledes den Gang, da Reedtz-Thott gik op ad Trappen fra Folketinget til Landstinget — det kan jo være, han er bleven klog af Skade. Men jeg siger, at der er Planer oppe om en ny Alliance mellem de store og de smaa Bønder, mellem Gods-ejerstanden og Bondestanden, derom er der ingen Tvivl. Jeg vil minde det ærede Medlem om det store Agrarmøde, der i Fredags afholdtes i Nyborg. Der blev en Venstremand trampet og pebet ned af Agrarerne, fordi han mente, at man endnu havde Lov til at tale om Grundloven og den almindelige Valgret. Agrarerne hysede ham ned, fordi han tillod sig at tale om Grundloven og den almindelige Valgret. Ved dette Møde udtalte Agrarfor-eningens Formand, Højreproprietaryen Andersen-Rosendal, der nu, ifølge Agrardag-bladet, vil gaa i Spidsen for gamle danske, demokratiske Bønder — med den ærede Formands Tilladelse vil jeg tillade mig at oplæse det.

Formanden: Disse Betragtninger gaa for langt bort fra Sagen og blive af en alt for personlig Natur til, at de kunne til-lades.

Borghjærg: Fordi den ærede For-mand er bleven Kommandør, behøver han ikke at kommandere os.

Formanden: Jeg maa kalde det ærede Medlem til Orden; man har ikke Ret til at kritisere Formanden.

Borghjærg: Her maa dog være Tale-frihed.

Formanden: Hvis det ærede Medlem ikke holder sig til Sagen, tager jeg Ordet fra ham.

Borghjærg: Jeg vil da kun sige, at Agrarforeningens Formand ovre i Nyborg i Fredags har erklæret, at nu stode Gods-ejerne i Landstinget rede til at strække sig meget vidt, idet de ville være med til at rense Hartkornsskatterne til Bunds og modtage Tiendeloven, og den Haand maa ikke skydes til Side. Vi have altsaa her en Erklæring fra Godsejernes Side om, at Godsejerne staa rede til at tage mod Tiendeloven, der smører dem, som en Ven-stremand har sagt, og til at tage mod

Skattelovene. Vi se et nyt Forbund i Færd med at udvikle sig mellem den agra-riske Bondestand og Godsejerne. Jeg tror ikke, man kan alliere sig med Godsejerne økonomisk og samtidig bekæmpe dem poli-tisk, og fortsætter man paa det Skraaplan, opgiver man Kampen for Grundloven og den almindelige Valgret. Jeg tror ikke, at man i det ene Øjeblik kan smøre Gods-ejerne med store Statsforøring og saa i det næste Øjeblik bekæmpe dem og kæmpe for Grundloven, for Friheden og den al-mindelige Valgret. Hver Gang der tidli-gere har udviklet sig en saadan økonomisk Alliance mellem de store og de smaa Gods-ejere, er det gaet ud over den demokra-tiske Udvikling her i Landet. Jeg tror, at ogsaa disse Betragtninger høre med, naar vi nu paa afgørende Maade skulle beslutte os til at sende disse Skattelove op til Landstinget uden Forbindelse med Told-loven, sende dem op ganske for sig selv, saa at vi udsætte os for, at de ikke komme mere herved. Jeg vilde ønske, at de maatte komme tilbage.

Jeg vilde ønske, at man kunde appel-lere til Godsejernes Højhjertethed og No-belhed, og at man kunde sige: Der findes ikke Godsejere i Danmark, som ville lade sig smøre paa den uanstændige Maade, som man her vil. Men efter den Maade, hvorpaa vore Godsejere i 50 Aar have stillet sig til Friheden, til Grundloven, tror jeg desværre ikke, at det kan nytte at ap-pellere til deres Æresfølelse — ellers vilde jeg gøre det. Derfor maa jeg bebrejde dette Ting, at det giver Godsejerne det Tilbud, som her foreligger, uden Sikkerhed for at faa det allermindste til Gengæld.

Ellinger: Det er kun et Par Be-mærkninger, jeg skal tillade mig at frem-sætte. De Tal, den ærede Ordfører næv-nede med Hensyn til, hvorledes Skattefor-holdene vilde blive i Fremtiden, bekræf-tede jo, hvad jeg tillod mig at sige for-leden Dag, at naar vi holdt os til Indtæg-terne under 2,400 Kr., vilde, hvis man fastholdt de 2 pCt. for Københavns Kom-munalskatters Vedkommende, Skatteforan-dringen der veksle imellem $\frac{1}{2}$ Kroner For-øgelse af Skattebyrden og $2\frac{1}{2}$ Kroner Let-telse. Men den ærede Ordfører var jo ogsaa paa det rene med og har ikke mod-sagt de Indvendinger, som fremkom fra københavnske Repræsentanter om den Virkning, som Forslagene vilde have for København i Fremtiden, at København maatte gaa op over de 2 pCt., og om, at der kun skulde en overordentlig ringe Op-